

LUCIJA MATIČ

IGLEK SE ZALJUBI

Od letenja ni nič boljšega, je pomislil krokodil Brin.
Kakšno srečo imam, da sem spoznal Igleka.
Nobeden od njegovih prijateljev ni nikoli letel.

Nobenemu od njih tudi ni mogel povedati, kako čudovit je občutek, ko si visoko v zraku, ko ti veter boža celo telo in ti noge bingljajo v zraku. Ko pod seboj vidiš pokrajino in živali in vse šviga mimo tebe. In potem še to vznemirjenje in strah, ki ga čuti vsakič, ko vzletita in pristajata ...

Kako mu je žal, da tega ne more povedati ostalim krokodilom ... Ko le ne bi bili tako sprti med seboj. Opazoval je drobne lučke, ki jih je po drevesih in travi puščal Iglekov oklep, in si mislil, da bo to sovraštvo enkrat treba premagati.

Pristala sta in zadovoljno ležala drug ob drugem. Bila sta utrujena. Zjutraj sta se kotalila, nato iskala hrano, se skrivala in zdaj, preden sta šla vsak v svoj dom, sta še letela. Iglek se je že prav dobro naučil, kako prijeti Brina, da mu ni s kremplji prebodel kože in da ga je vseeno trdno držal.

"Se vidiva, Brin," se je čez čas poslovil Iglek. Odšla sta vsak svojo pot in oba sta razmišljala o istem. *Zmaji in krokodili moramo postati prijatelji.*

Ko se je Iglek bližal svojemu domu, je zagledal zmajčico. To je bila zmajčica, ki je bila Igleku zelo všeč. Vsakič, ko ga je videla, ga je bila vesela in se je z njim rada hecala in igrala.

Nikdar pa se mu ni vsiljevala, ni ga čakala, da se bo prikazal za vsakim vogalom, in mu potem sledila vso pot do doma, tako kot so to počele nekatere druge zmajčice.

Veste, otroci, Iglek je bil vajen biti sam.

To je potreboval, da je lahko v miru razmislil o rečeh, ki so mu bile pomembne. Rad se je šalil in se igral z vsemi. Da ima šal in iger kdaj tudi dovolj in da hoče svoj mir, pa je od njegovih prijateljev razumela samo ta zmajčica.

Ime ji je bilo Tisa.

Tisa je bila zunaj, pihala je listje s tal in gledala, kako jih odnaša veter. Ob sebi je imela polno košaro gob in zelišč.

Ponudila je oboje Igleku, ko je prišel dovolj blizu, in ta je vesel vzel vsakega malo. Bil je utrujen, ker se je cel dan igral z Brinom.

Iglek je postajal vsak dan močnejši. Močnejši od drugih, saj je moral biti močnejši, da je lahko letel skupaj s prijateljem Brinom. Spretnejši od drugih, saj je moral obvladati svoj rep v oklepu. Vsak dan je hodil in letal dlje od drugih zmajev. Njegovi zmajski prijatelji so se namreč družili samo z ostalimi zmaji.

Iglek je tako razvil tudi poseben občutek svobode in samozavesti, ki ga ostali niso poznali. Če bi se drugi zmaji znašli sami zunaj, v neznani okolici, bi bili verjetno zaskrbljeni. Čim prej bi želeli iti domov. Ne bi si niti upali prespati zunaj med dinozavri in plenilci.

Kaj pa vi, otroci? Ali bi si vi upali prespati v šotoru pred hišo?

Tisa ni Igleka nič spraševala, ko je jedel, ampak ga je le opazovala. Vedela je, da je Iglek drugačen, močnejši, da je sam pri sebi zadovoljen in umirjen. Da mu ni nikdar dolgčas in da je vedno dobrovoljen.

Otroci, ali poznate tudi vi koga takega?

Iglek je zadovoljen:

- kadar sedi v tišini in grizlja gobo,
- ko se igra s prijatelji,
- ko se uči,
- ko je doma z družino.

Pa tudi ko mu kaj ne gre po načrtu, ne obupava in ne odneha.

In zadovoljen je, ko opazi zmajčico Tiso. Tisi je bilo to všeč, saj je bila tudi ona rada v družbi tega zmaja, ki je bil tako drugačen od drugih prijateljev.

Ko se ji je
nasmehnil, je vedela,
da je to tisto, o
čemer so govorili
starejši. Da je
Igleka vzljubila. In
to pri zmajih ni bil
noben hec, otroci.

Veste, da so bili
zmaji, kadar so koga
vzljubili, pripravljani
dati zanj vse.
Tvegati svoje
življenje zanj,
skrbeti zanj.

Nič jih ni moglo pripraviti do tega, da bi pozabili na svojo ljubezen, ampak so si ostali zvesti celo življenje. Zato taka zaljubljenost pri zmajih največkrat ni bila kar en hec, ampak hudo resna stvar.

Ampak Iglek takrat še ni kazal, ali je tudi on vzljubil njo, niti ni o tem nič govoril. Zato je Tisa svoje občutke zadržala zase. Iglek se je Tisi zahvalil za gobe in nato sta šla vsak po svoje.

Ko je odhajal, je razmišljal, da bi morda njej lahko povedal za Brina. Mislil si je, da je ona edina, ki bi ji lahko zaupal tako reč, saj ga ne bi obsojala ali ga izdala drugim. Razmislila bi o vsem, kar bi ji povedal, in dala Brinu možnost, da se dokaže.

Tudi ne bi slepo verjela vsemu, kar bi ji rekel, ampak bi želela sama preveriti. In ko bi preverila, bi mu tudi povedala, kaj si o tem misli. Ona je znala povedati svoje mnenje in ni najprej spraševala druge, kaj si mislijo oni, da bi potem govorila enako, kot je slišala govoriti njih. Včasih je znala biti prav svojeglava in je trmasto vztrajala pri svojem.

Velikokrat ji je ob takih priložnostih Iglek pomagal, da so jo drugi pustili pri miru in je niso silili, da dela po njihovo. Iglek se je postavil zanjo in nato se ji nihče ni upal več posmehovati. Zmajčice so opazile, da se Tisa zdi Igleku posebna in da se rad druži z njo. Zato so bile malo ljubosumne nanjo, in kadar ni bilo Igleka zraven, je dostikrat niso povabile, da bi se igrala z njimi.

Iglek se je po premisleku odločil, da bo naslednji dan Tiso peljal s sabo na jaso. Nič ji ne bo prej povedal. Samo prosil jo bo, naj o njegovi skrivnosti ne pove nikomur. Potem pa bo videl, kaj bo ... Vedel je, da ga ne bo izdala, saj ji je že večkrat zaupal, ko je pazila njegovo sestrico Marjetko in se je izmuznil od doma, da je lahko šel z Brinom letet.

Njej je
lahko zaupal.

Naslednji dan zjutraj je Iglek poiskal Tiso in jo povabil, naj gre z njim na njegovo skrivno mesto. Naj nikomur ne pove, da gre z njim. Naj reče, da gre v gozd in da je nekaj časa ne bo. Pokazal ji bo nekaj dragocenega, z nekom jo bo spoznal, drugi pa ne smejo nič vedeti, kam gresta.

Tisa je bila vznemirjena, saj jo je zelo zanimalo, kakšno skrivnost ima Iglek. Da bo skrivnost zaupal samo njej, se ji je zdelo strašno lepo. Vse je uredila, tako kot ji je naročil. Iglek je bil zelo hiter in Tisa mu je težko sledila. Bila sta zelo daleč od doma in zdelo se ji je, da se pot kar ne konča ...

Končno sta prispela na kraj, kjer je bilo postavljeno zavetje, zgrajeno čisto drugače od onih, ki so jih gradili zmaji. Bila je mešanica zmajevega bivališča in nečesa, česar Tisa ni še nikoli videla.

Ni bilo napačno, samo drugače. Z zanimanjem si je ogledovala bivališče in ugotovila, da je bolj trdno, da so veje postavljene drugače, da so tla čisto suha, čeprav niso skalnata kot njihova. Da je zemlja dobro poteptana in čisto gladka. Da sta dve ležišči nastlani z dišečim listjem in suhimi travami. Iglek tu ni sam?

Pomislila je, da je Iglek spoznal kakšno zmajčico iz drugega rodu.

In zdaj jo bo spoznal z njo? Ravno zdaj, ko je spoznala, da ga je vzljubila?

Ta misel jo je zelo užalostila. Pri srčku jo je začelo čudno zbadati.

Iglek je opazil, da nekaj ni v redu. Pomislil je, da morda ni bila dobra odločitev, da jo je pripeljal sem, saj je videti prav nezadovoljna, Brin pa se sploh še ni prikazal.

Toda zdaj tega ne more več spremeniti.

Čudno bi bilo, če bi jo kar odpeljal stran, ko pa ji je rekel, da želi, da nekoga spozna. Kar bo, pa bo, si je rekel in ji previdno razkazoval okolico.

Tisi pa je postajalo vse bolj nelagodno. Zakaj bi gledala vse te tuje reči, iznajdbe in poslušala, kako ji Iglek ponosno razlaga, da je nekdo poseben to zgradil skupaj z njim in da sta postala zelo dobra prijatelja in da ju želi spoznati.

Zato je torej Iglek prebival mnogo časa sam. Sem je hodil in se mnogo časa družil z njo. Mogoče sta se pa zaljubila in si obljubila, da bosta skupaj. Sploh ji ni bilo do tega, da bi spoznavala neko tujo zmajčico. Šlo ji je na jok.

"Moram malo stran," je rekla.

Le kaj ji je, si je mislil Iglek. Tisa se je vedno zanimala za njegove dogodivščine. Še nikdar ni bila tako slabe volje. Skoraj kot da ji bi šlo na jok. Kaj je narobe?

Počakal je, da pride nazaj, potem pa je zaslišal prestrašen krik krokodila in zmaja. Nato pa še strašno renčanje zmaja.

Joj, ne!

"Stojta!" je zaklical.

"Tisa, to je Brin. Brin, to je Tisa. Ne delajta neumnosti. Oba sta moja prijatelja. Tisa, ne napadi krokodila, prosim."

Bil je prestrašen za Brina, saj je vedel, da je zmajčica zelo močna, in videl je, da se pripravlja, da plane na prestrašenega krokodila.

Oba sta slišala Iglekove vzklike, ampak nista se mogla nehati gledati - oba v strahu drug pred drugim. Iglek je stopil med njiju, da bi preprečil spopad.

Vsi trije so hitro dihali in niso mogli priti do besede. Iglek je hitro rekel: "Tisa, glej!" Skočil je, pograbil Brina in začel letati z njim, tako kot sta bila to vajena početi.

Tisa je bila čisto sebe. Kaj se vendar dogaja?

Šele ko sta se Iglek in Brin vrnila in je Iglek povedal, da je Brin njegov prijatelj, s katerim jo želi seznaniti, in da sta onadva zgradila vse, kar vidi, je počasi dojela, kaj se dogaja. Torej si Iglek ni našel druge zmajčice? Prijatelja ima - krokodila?

KROKODILA??!!!

Ah, pa kaj, si je rekla. Da si le ni našel druge zmajčice.

Teža v prsih je kot začarana izginila in zaradi nje bi ji Iglek lahko rekel tudi, da se bo preselil h krokodilom in naj gre z njim. Brez pomišljanja bi šla. Pa kaj, če so krokodili ...

Še vedno ni govorila, ko sta ji Brin in Iglek razlagala, kako sta se spoznala in kaj sta naučila drug drugega. Tu in tam si je obrisala solzo in presenečeno dojemala, kaj ji govorita in razlagata.

Da bi morali biti krokodili in zmaji prijatelji.

Da živijo v zmoti, da ....

Torej Iglek ni zaljubljen v drugo - le to je bilo važno.

Prinesla sta ji jagode, toda ni mogla jesti, dala sta ji vodo, malo jo je spila.

Igleka je pošteno skrbelo, saj je še nikdar ni videl takšne.

In ravno zdaj, ko ji je hotel predstaviti tako pomembno novost.

Obnaša se, kot da ni pri sebi, kot da nima niti malo pameti.

Le kaj si bo mislil o njej Brin?
To sploh ni bila dobra ideja ...

Potem pa je Tisa
nenadoma vprašala Igleka:
"A lahko še jaz poskusim
leteti z njim? Bi mi
pustil?"

Kako sta bila Iglek in Brin
presenečena! Brin se je
strinjal - in sta šla. Tisa je
imela zadovoljen nasmeh in
se je čisto spremenila.
Sploh ni potrebovala
razlage, zakaj so krokodili
dobri. Kar odločila se je in
sprejela Brina, kot da ji je
star prijatelj. Iglek je bil
sicer zopet presenečen in
ni našel razlage, toda bil
je tudi zadovoljen. Če ga
je sprejela Tisa ..., potem
ga bodo morda sprejeli
tudi drugi zmajčki.

Ko je gledal Tiso, kako se muči z letenjem, ko v krempljih drži njegovega prijatelja Brina, je spoznal, da gleda dva prijatelja, ki ju ima najraje.

Pomislil je tudi, da je Tisa zmajčica, za katero si prav lahko zamisli, da bi živel z njo tako, kot živita njegov oče in mama.

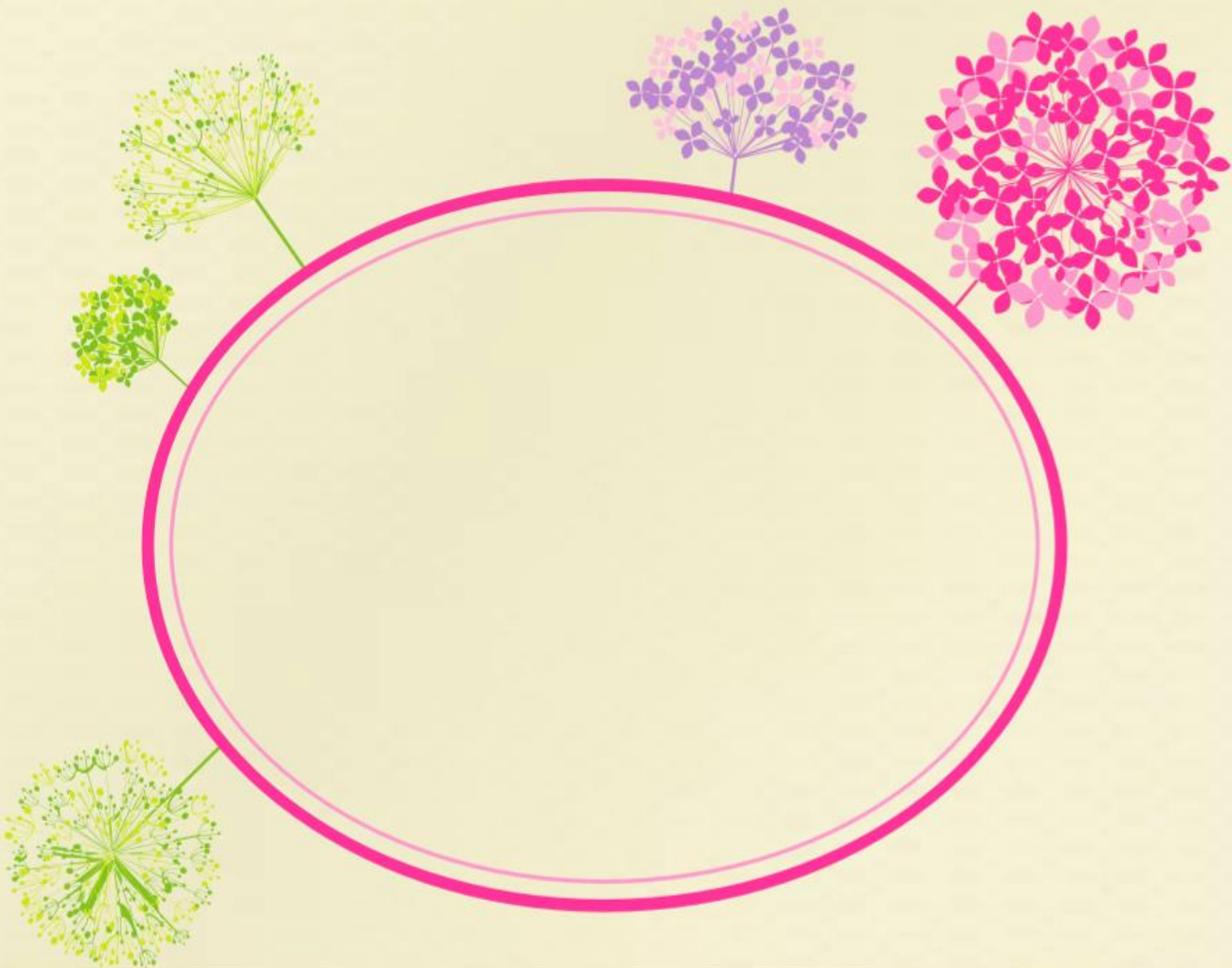

In takrat, ko sta zmajčica in
krokodil še vedno vijugala po
nebu, se je Iglek zavedel, da se
je zgodilo tudi njemu.

Zaljubil se je.

KOLOFON

Zbirka: Iglek

Naslov 8. dela: Iglek se zaljubi

Avtorica: Lucija Matič

Fotografije: Pixabay, Lucija Matič, David Matič

Oblikovanje: Lucija Matič

Lektorirala: Nives Mahne Čehovin

**Foto knjiga je izdelana s programom Moj CEWE
fotosvet,**

z dovoljenjem za objavo.

Izdaja: elektronska izdaja

**URL naslov: [https://iglek-thor.com/Iglek se
zaljubi.pdf](https://iglek-thor.com/Iglek%20se%20zaljubi.pdf)**

Kraj: Zapotok

Založba: samozaložba

Leto izida: 2023

Nosilec avtorskih pravic: Lucija Matič

Vse pravice pridržane, prost dostop.

**Kataložni zapis o publikaciji (CIP) pripravili v Narodni
in univerzitetni knjižnici v Ljubljani**

COBISS.SI-ID 154411779

ISBN 978-961-95225-9-2 (PDF)

**Maloprodajna cena publikacije: 0 €, donacije so
dobrodošle.**

Zbirka e-slikanic Iglek

- 1. knjiga: Iglek – Kako se je vse sploh začelo*
- 2. knjiga: Iglek – V šoli*
- 3. knjiga: Iglek raste*
- 4. knjiga: Iglek – Srečanje s krokodilom*
- 5. knjiga: Iglek – Grajenje zavetja*
- 6. knjiga: Iglek dobi sestrico*
- 7. knjiga: Iglek se uči leteti*
- 8. knjiga: Iglek se zaljubi*

ZBIRKA SLIKANIC IGLEK

Iglek se odloči, da bo spoznal svojega prijatelja krokodila Brina z zmajčico, ki se mu je zdela najbolj zanesljiva in vredna zaupanja. To je bila precej tvegana odločitev, saj so bili ostali zmaji in krokodili še vedno najhujši sovražniki. Iglek tako ni bil povsem prepričan, ali bo to srečanje varno in uspešno ali ne. Zmajčica Tisa se najprej veseli, da ji bo Iglek zaupal skrivnost, nato pa se že skorajda premisli. Tisi in Igleku skrivnosti preprečujejo odkrit pogovor, kar vodi do nemalo zapletov.

Želim ti veliko igre, smeha,
plesa in pravljic.

